

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและการปฏิบัติในกิจกรรม” ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษา โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self-administered Questionnaire)

ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ ประชากรชายและหญิง อายุ 31 ถึง 60 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานผลการสำรวจจำนวนและอัตราร้อยละของประชากร จำแนกตามกลุ่มอายุ ภาค และเขตการปกครอง พ.ศ. 2550 พบว่าจำนวนผู้ที่มีอายุ 31 ถึง 60 ปีที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,563,075 คน ผู้ศึกษาได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, P.1088) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} N &= \frac{2,563,075}{1 + 2,563,075 (0.05)^2} \\ &= 399.99 \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 399.99 คน แต่เพื่อความแม่นยำในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31 ถึง 60 ปี จำนวน 400 คน โดยในการเก็บข้อมูลจะมีการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างก่อน (Screening Question) ว่าเคยเปิดรับสื่อธรรมะหรือไม่ ถ้าเคยจึงค่อยลงมือเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยเปิดรับสื่อธรรมะจนครบ 400 ชุด

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้การสุ่มตัวอย่างกระจายตัวครอบคลุมถึงประชากรที่ศึกษา ผู้ศึกษาได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบผสมผสาน (Mix Sampling) โดยเรียงลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษาซึ่งได้แก่ เขตพื้นที่ของสำนักพัฒนาชุมชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานครมีเขตพื้นที่การปกครองทั้งหมด 50 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางกอกใหญ่ เขตบางขุนเทียน เขตคลองสามวา เขตบางคอแหลม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตยานนาวา เขตดอนเมือง เขตคันนายาว เขตวังทองหลาง เขตราชบุรีบูรณะ เขตหนองจอก เขตสายไหม เขตหนองแขม เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกน้อย เขตภาษีเจริญ เขตลาดพร้าว เขตคลองเตย เขตบางกะปิ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง เขตจตุจักร เขตประเวศ เขตดุสิต เขตคลองสาน เขตบางซื่อ เขตราชเทวี เขตสวนหลวง เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตบางนา เขตพระโขนง เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตปญาไท เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางเขน เขตหลักสี่ เขตบึงกุ่ม เขตธนบุรี เขตสาทร เขตบางแค เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ และเขตบางบอน

จากนั้นแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 กลุ่ม ตามการแบ่งของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

1. กลุ่มเขตเมือง มี 14 เขต คือ เขตพระนคร เขตห้วยขวาง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางกอกใหญ่ เขตธนบุรี เขตปทุมวัน เขตดุสิต เขตปญาไท เขตคลองสาน เขตดินแดง เขตบางซื่อ เขตราชเทวี และเขตบางรัก
2. กลุ่มเขตต่อเมือง มี 24 เขต คือ เขตบางคอแหลม เขตราชบุรีบูรณะ เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตดอนเมือง เขตลาดพร้าว เขตจตุจักร เขตสะพานสูง เขตสายไหม เขตบึงกุ่ม เขตวังทองหลาง เขตบางกะปิ เขตสวนหลวง เขตวัฒนา เขตยานนาวา เขตประเวศ เขตทุ่งครุ

เขตบางกอกน้อย เขตภาษีเจริญ เขตบางพลัด เขตสาทร เขตพระโขนง เขตคลองเตย และเขตบางนา

3. กลุ่มเขตชานเมือง มี 12 เขต คือ เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตบางแค เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตคันนายาว และเขตทวีวัฒนา

ผู้ศึกษาสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 10 เขตการปกครอง จากทั้งหมด 50 เขตการปกครอง ซึ่งได้สัดส่วนของเขตการปกครองในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. สัดส่วนจากกลุ่มเขตเมือง คำนวณจาก $(14 \times 10) / 50 = 3$ เขต
2. สัดส่วนจากกลุ่มเขตต่อเมือง คำนวณจาก $(24 \times 10) / 50 = 5$ เขต
3. สัดส่วนจากกลุ่มเขตชานเมือง คำนวณจาก $(12 \times 10) / 50 = 2$ เขต

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก ตามสัดส่วนที่คำนวณได้ในแต่ละเขต ดังนี้

1. กลุ่มเขตเมือง จำนวน 3 เขต ได้แก่ เขตห้วยขวาง เขตพระนคร เขตปทุมวัน
2. กลุ่มเขตต่อเมือง จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตจตุจักร เขตบางกอกน้อย เขตภาษีเจริญ เขตสาทร เขตราชบุรีบูรณะ

3. กลุ่มเขตชานเมือง จำนวน 2 เขต ได้แก่ เขตลาดกระบัง เขตตลิ่งชัน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ด้วยการสุ่มจากประชากรในเขตที่สุ่มแล้วในขั้นที่ 2 จำนวน 10 เขต ๆ ละ 40 คน โดยจะทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างที่พบตามวัดต่าง ๆ ในแต่ละเขต ดังนี้

1. กลุ่มเขตเมือง จำนวน 3 เขต ได้แก่
 - 1.1 เขตห้วยขวาง ได้แก่ วัดอุทัยธาราม
 - 1.2 เขตพระนคร ได้แก่ วัดมกุฏกษัตริยาราม
 - 1.3 เขตปทุมวัน ได้แก่ วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร
2. กลุ่มเขตต่อเมือง จำนวน 5 เขต ได้แก่
 - 2.1 เขตจตุจักร ได้แก่ วัดเสมียนนารี
 - 2.2 เขตบางกอกน้อย ได้แก่ วัดเจ้าอาาม
 - 2.3 เขตภาษีเจริญ ได้แก่ วัดจันทร์ประดิษฐาราม
 - 2.4 เขตสาทร ได้แก่ วัดยานนาวา
 - 2.5 เขตราชบุรีบูรณะ ได้แก่ วัดสน

3. กลุ่มเขตชานเมือง จำนวน 2 เขต ได้แก่

3.1 เขตลาดกระบัง ได้แก่ วัดสุทธาโชน

3.2 เขตตลิ่งชัน ได้แก่ วัดชัยพฤกษ์มาลาารวิหาร

ขั้นตอนที่ 4 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยจะทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างที่พบโดยบังเอิญตามวัดต่าง ๆ ในแต่ละเขต โดยมีการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างก่อน (Screening Question) ว่าเคยเปิดรับสื่อธรรมะหรือไม่ถ้าเคยจึงค่อยลงมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การทำแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง (Self-Administration) ในแบบสอบถาม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมะ จากสื่อ 3 ประเภท คือ สื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ จำนวนครั้งการเปิดรับสื่อธรรมะ เหตุผลในการเลือกเปิดรับสื่อธรรมะ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสื่อธรรมะของกลุ่มตัวอย่างจากสื่อ 3 ประเภท คือ สื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือของสื่อที่ใช้เผยแพร่ธรรมะ ความชอบในวิธีการนำเสนอของสื่อแต่ละประเภท

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในกิจกรรมภายหลังจากการเปิดรับสื่อธรรมะ

ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตั้งไว้

ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้คำถามแบบปลายปิด (Close-Ended Questions) คือ กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ (Multiple Choice Question)

เกณฑ์การให้คะแนนเครื่องมือวัด

ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การเปิดรับสื่อธรรมะ ทศนคติที่มีต่อสื่อธรรมะ และการปฏิบัติในกิจกรรมภายหลังจากการเปิดรับสื่อธรรมะ โดยกำหนดดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบเลือกตอบ

1. เพศ ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- เพศชาย
- เพศหญิง

2. อายุ ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- 31 - 35 ปี
- 36 - 40 ปี
- 41 - 45 ปี
- 46 - 50 ปี
- 51 - 55 ปี
- 56 - 60 ปี

3. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ 6
- อาชีวศึกษาหรืออนุปริญญา
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- ปริญญาโทขึ้นไป

4. อาชีพ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- ข้าราชการ พนักงานหน่วยงานรัฐ
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้าง
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ
- ไม่ได้ทำงาน (เกษียณหรือว่างงาน)
- พ่อบ้าน แม่บ้าน

5. รายได้ต่อเดือน แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท

- 5,001-10,000 บาท
- 10,001-15,000 บาท
- 15,001-20,000 บาท
- 20,001-25,000 บาท
- มากกว่า 25,000 บาท

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ข้อใหญ่ โดยมีเกณฑ์การวัดคือ

2.1 จำนวนครั้งการเปิดรับสื่อ 3 ประเภท คือ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ เป็นคำถามแบบให้เลือกรับตอบ (Check List) ถึงจำนวนครั้งการเปิดรับสื่อธรรมชาติ

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน
ไม่มีความเห็น	ให้	0 คะแนน

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{(5-0)}{3} \\
 &= 1.66
 \end{aligned}$$

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมชาติ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อธรรมชาติผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ นำมาหาค่าเฉลี่ยโดยกำหนดคะแนนเพื่อจัดระดับ ออกเป็น 3 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยในระดับ 0 – 1.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมชาติในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.67 – 3.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมชาติในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.34 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมชาติในระดับมาก

2.2 เหตุผลในการเลือกเปิดรับสื่อธรรมชาติ เป็นคำถามแบบให้เลือกรับตอบ (Check List) ถึงระดับของเหตุผลในการเลือกเปิดรับสื่อธรรมชาติ โดยได้ให้ค่าคะแนนของคำตอบไว้ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน
ไม่มีความเห็น	ให้	0 คะแนน

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5-0)}{3}$$

$$= 1.66$$

เหตุผลในการเลือกเปิดรับสื่อธรรมะ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อธรรมะผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ นำมาหาค่าเฉลี่ยโดยกำหนดคะแนนเพื่อจัดระดับ ออกเป็น 3 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยในระดับ 0 – 1.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมะในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.67 – 3.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมะในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.34 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อธรรมะในระดับสูง

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสื่อธรรมะของกลุ่ม ได้แก่

3.1 ระดับความน่าเชื่อถือของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ธรรมะ โดยใช้การวัดแบบ Rating Scale โดยได้ให้ค่าคะแนนของคำตอบไว้ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน
ไม่มีความเห็น	ให้	0 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มากำหนดช่วงห่างของการวัดโดยใช้ค่าทางสถิติการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5-0)}{3}$$

$$= 1.66$$

ค่าเฉลี่ยในระดับ 0 – 1.66 หมายถึง มีทัศนคติไม่ดี

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.67 – 3.33 หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.34 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติดี

จากนั้นนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันและหาค่าเฉลี่ย เพื่อพิจารณาว่าผู้ตอบแบบสอบถามท่านนั้น มีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ธรรมะในระดับใดจาก 3 ระดับที่ได้กำหนดไว้ ก็จะถือว่ามีทัศนคติในระดับดังกล่าว

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในกิจกรรมะภายหลังจากการเปิดรับสื่อธรรมะ ใช้การวัดแบบ **Rating Scale** โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้	5 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	4 คะแนน
บางครั้ง	ให้	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2 คะแนน
ไม่เคย	ให้	1 คะแนน
ไม่มีความเห็น	ให้	0 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มากำหนดช่วงห่างของการวัดโดยใช้ค่าทางสถิติการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5-0)}{3}$$

$$= 1.66$$

ค่าเฉลี่ยในระดับ 0 – 1.66 หมายถึง มีการปฏิบัติในกิจกรรมะน้อย

ค่าเฉลี่ยในระดับ 1.67 – 3.33 หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในระดับ 3.34 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในกิจกรรมะมาก

จากนั้นนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันและหาค่าเฉลี่ย เพื่อพิจารณาว่าผู้ตอบแบบสอบถามท่านนั้น มีการนำไปปฏิบัติจากการเปิดรับสื่อในระดับใดจาก 3 ระดับที่ได้กำหนดไว้

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้ทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระเบียบวิธีวิจัย และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเอาเฉพาะคำถามที่มีความเที่ยงตรงแล้วนำไปทดสอบเก็บข้อมูลจริงเพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ หรือความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทำการทดสอบก่อน (Pre-Test) โดยเลือกทำการทดสอบกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง 31 ถึง 60 ปี ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อ และแต่ละส่วนของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากหรือง่ายเพียงใด หลังจากนั้นจึงนำมาทดสอบค่าความเชื่อถือได้ในส่วนของแบบสอบถามที่กำหนดอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8 ซึ่งหมายความว่า แบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ หลังจากที่ได้ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปให้คะแนนและลงรหัส ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบาย ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม的开รับสื่อธรรมะ ทศนคติที่มีต่อสื่อธรรมะ และการปฏิบัติในกิจกรรมะภายหลังจากการเปิดรับสื่อธรรมะ